

UNIREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an . . . . . 180 Lei
Pe jumătate . . . . . 90 Lei
In America pe an 3 dolari.

Iese odată la săptămână

Adresa: „UNIREA POPORULUI“, Blaj, Jud. Târnava-mică
Director: ALEXANDRU LUPEANU-MELIN

ANUNȚURI ȘI RECLAME

se primesc la Administrație și se plătesc: un șir mărunț odată 5 Lei a doua și a treia oră 4 Lei.

Unde duc credințele deșarte.

Strigoi bagă în mare spaimă și groază pe locuitorii unui sat francez.
Ca urmă s'a dovedit că strigoi nu erau decât niște hoți ticăloși.

In satul Neuf din Franța murise de curând un ovreu, care în viața lui fusese un cămătar fără pereche. La groapă nu fu plâns de nimenea, că nici nu avusese familie. Marea lui avere a rămas fără stăpân și nu era cine s'o moștenească. Oamenii din sat se întrebau:

— Oare ce se va alege de casa mortului și de toate celealalte lucruri ale lui? — Că avusese ovreul o casă nouă, minunată, de zid, acoperită cu țiglă și încunjurată de toate acaturile trebuincioase.

Întrebarea de mai la deal și-a primit răspuns la vre-o câteva zile după moartea spurcatului cămătar, când casa cea mândră și frumoasă s'a aprins într'o noapte și a ars până în temelii. Au cuprins-o flăcările așa dintr'o dată, ca din senin, și s'a mistuit sfărâind cumplit, ca în gura unui balaur uriaș.!

Sătenii cari s'au nimerit pe-afară în noaptea aceea spun, că în jurul focului s'a putut vedea însuși ovreul mort, având într'o mână un șomoiag de paie și în alta un săpoi. Cu șomoiagul aprindea streșinile iar cu săpoiul scormonea la temelia casei, după comorile ascunse. Pe semne n'a avut hodină în mormânt știindu-și averile părăsite și a venit să și-le ducă cu dânsul.!

Stafia cămătarului a mai fost văzută și în nopțile următoare

săpând cu săpoiul printre ruinele casei și ducând cu sacii aurul ascuns de el pe când era în viață.

Vestea acestor arătări s'a lăsat ca fulgerul și cei mai slabi de inger dintre locuitorii comunei Neuf, n'au mai îndrăznit să iasă noaptea în casele lor. Seara se zăvorău ușile și pe afară, prin sat, nu s'auzeau decât chelălăituri de câini și bătăi ca de pricolici. Privită cu groază prin geamuri, și luna era par'că mai roșie și mai înfocată ca de obicei. Comuna văzuse, de răul cămătarului îndrăcit, la mare spaimă, la cumplit impas!

Lucrurile însă nu mai puteau să rămână multă vreme așa, căci de spaimă și de groază ar fi prăpădit toate femeile și copiii din sat. Au și murit curând unul după altul, vre-o zece copii. Doctorii au zis că de-o boală nouă, născută; babele însă ziceau că de răul și de groaza strigoiului.

Locuitorii satului s'au socotit deci să desgroape pe ovreul cămătar și să-i implanteze un fier roșu prin inimă, ca să-l dezbrace de-a se mai face strigoi. Odată hotărârea luată, să-

tenii au mers a doua zi cu toții în cimitir și s'au apucat de desproparea strigoiului.

Grozavă le-a fost însă spaima și uimirea când au văzut că

mortul nu era în groapă, unde fusese băgat în văzul satului întreg,

ci sicriul era gol și cămătarul ca'n palmă! Ne putem închipui ce-a fost în satul acela, după această descoperire ne mai pomenită și ne mai auzită.

Unde s'o fi dus strigoiul? Că doar strigoi n'au putere decât la miez de noapte între cântătele cocoșilor, iar ziua se așează la loc, în groapă, ca toți morții de omenie, — povesteau cumetrele cu mâinile la gură.

— Asta n'a fost numai strigoi ci a fost tatăl strigoilor, Scaraoțchi însuși, — răspunse o cotoroață sbărcită. Asta s'a dus deadreptul la iad, după ce și-a cărăbănit comorile din satul nostru.

Vești-povești s'au mai făcut ele destule și altele, dar un lucru era neîndoios, adevărat și întărit cu proces verbal în regulă de primărie și de consilierii comunei, de jandarmi chiar și de alte fețe oficiale, că adevărat trupul cămătarului mort lipsia din groapă!

Acest lucru nu era găcit de babe, ori de copii fricoși, ci a fost văzut de-o comună întreagă.

Întâmplarea s'a îngroșat și mai tare în nopțile următoare. Un servitor pe care îl trimisese stăpânul său să aducă o iapă dela pășune, pe când se întorcea seara târziu pe lângă cimitir, a văzut din depărtare

cinci schelete de morți cum se mișcau printre morminte și își băteau ciolanele deolaltă, de sunau ca bețele uscate.

Celea văzute de servitorul întârziat n'au aflat crezământ la oamenii serioși din comună, căci ziceau, că sunt numai închipuirile unui biet servitor fricos. Unii mai curajoși s'au pus la pândă și au văzut că servitorul avusese dreptate! Prin cimitirul dela Neuf se plimbau noaptea schelete vii cari sunau târna-coape și sape, par'că ar fi voit să strice mormintele și să alunge morții.!

Cumpline ne mai pomenită!

Locuitorii satului au început să-și piardă cumpătul. Femeile și copiii nici ziua nu-și mai

scoteau nasurile de sub țoale și de sub plapome. Și au început să se înfrice și bărbații în toată firea.

Singur autoritățile comunei, jurații și primarul cu plutonierul de jandarmi, nu s'au lăsat înfricați.

Mai marii satului au ieșit deci iarăși în cimitir a doua zi și au făcut inspecție pe la morminte. Acolo au văzut că de fapt pământul de pe gropi nu-i bătucit cum ar trebui să fie, ci e scormonit și afănat, par'că de fapt ar fi umblat strigoi pe-acolo, cum spunea servitorul cel cu iapa.

Primarul dete poruncă să se desgroape vre-o câțiva morți, dintre cei mai de curând îngropați, să se vadă de ce au pământul scormonit și afănat? Groparii s'au pus pe lucru și au împlinit porunca mai marelui comunei. Când colo, minunea minunilor

gropile erau fără morți, sicriile goale, cum fusese și al cămătarului strigoi.

Când s'au desfăcut astfel vre o 10—15 gropi și s'au găsit toate fără morți, fără oase măcar, atunci au început a-l lua răcori și pe domnu primar! Conșilii fugiseră pe-acasă încă de mult și unii dintre ei au prins caii la căruțe și luând nește bulendre pe cari să-și așeze muerile și copiii, au luat-o spre satele vecine, la neamuri, să rămână acolo, până s'o alege într'un fel cu strigoi ceia îndrăciți.

Plutonierul de jandarmi a făcut raport la companie, notarul la departament și la legiuitorii cei mari din Lyon. Acum nu mai era închipuire băbească treaba cu strigoi din satul Neuf și vestea a răzbătut ca fulgerul în toate părțile. Trecuse de glumă.

Autoritățile celea mari au luat ele în mână lucrul și am trimis la fața locului, în mare taină, nește detectivi d'ăia cari nu se tem nici de mama dracului și s'au pus ei la pândă într'o noapte.!

Satul tot tremura ca de obicei, în spaimă cumplită. Locuitorii își afundaseră capetele în perini și iarăși au avut vedenii, ca'n toate nopțile de când cu ovreul blăstămat.

În dimineața următoare era zarvă mare la primărie. Detectivii și polițiștii sosiți dela Lyon înșirau în lanțuri

cinci strigoi mincinoși, adevărați cinci hoțomani

Îmbrăcați în haine negre de sus până jos, pe cari erau zugrăvite cu alb schelete de morți, chiar așa cum se găsesc în gropi, ca să bage răcori în oamenii pașnici.

Acum nu se mai speria nime de acești strigoi, precum nu li-se făcea nici lor rău de cântatul cocoșilor. Gemeau doar ca toți bor-

fașii, când polițiștii le mai împingeau câte-un pat de pușcă între coste.

Tribunalul din Lyon a descoperit apoi toată taina cu strigoi din satul Neuf. Ei fuseseră niște pierdevară, cari se daseră la o meserie foarte bănoasă: desgropau noaptea morții de prin cimitirele satelor și apoi punându-le în saramură, le vindeau prin orașele mari, unde învăță tinerii doctoria. Poate că mai și îngrășau porci cu cadavrele desgropate, că au fost dovedeți a fi desgropat nu mai puțin ca 200 de morți!

Ca să infrice pe cei ce i-ar vedea cumva „lucrând“ noaptea prin cimitere, și-au făcut haine asemănătoare cu scheletele omenești, să pară strigoi și să nu cuteze nime a-i turbura.

Pe cămătarul ovreu din Neuf ei l-au dus. Poate că tot ei i-au aprins și casa, căutându-i comorile despre cari credeam că le are acolo. Și dacă au văzut ce groază stăpânește în sat pe urma lui, au lucrat mai departe și au dus și pe alții. Nu s'au gândit că detectivii naibii nu cred în strigoi. Și așa li-s'a înfundat „afacerea“.

Au fost judecați toți 5 la temniță grea.

24 Ianuarie în Blaj.

Ziua cea mare de pomenire a unirii naționale dela 1859 și 1918, s'a sărbătorit în Blaj cu cea mai mare însuflețire. S'a slujit liturghie sărbătorească în catedrală, la care au fost de față școlarii, profesorii, oficiile și preoțimea Blajului, în frunte cu canonicii.

După liturghie școlile au aranjat în Sala de gimnastică a liceului de băeți un festival patriotic, ascultat cu mare plăcere de publicul blăjan. Cuvântul sărbătorească l-a ținut de astă dată d. profesor *Gheorghe Faina* dela Liceul de fete. Au urmat apoi coruri și declamări atât din partea școlilor de băeți, cât și a celor de fete. Au declamat: *Nicolae Oltean* cl. VII dela liceul de băeți; *Lucia Băgăian* cl. VII. liceul de fete; *Mosora Ioan* cl. VI școala normală de băeți și *Leontina Pușcaș* cl. VI. școala normală de fete. Atât corurile, cât și declamările au fost foarte reușite.

Apostolul Duminicii.

Duminica XVII după Rusalii (6 Febr. 1927) II. Cor. VI 16 și 17 - VII, 1.)

Intr'adoua a sa călătorie apostolică, pe la începutul anului 51 după Hristos, sfântul apostol Pavel a mers și la Corint, o cetate din Grecia. El venea dela Atena, capitala Greciei, unde nu prea izbuti să-și câștige mulți fii sufletești, și nici față de Corinteni nu-și făcea el nădejdi prea mari, pentru că bine știa, că acest oraș, care deveni-se capitala ținutului Achaia, era foarte stricat, că doară pe atunci fetele din Corint aveau veste foarte rea, așa că dacă li ziceau unei fete mari că este ca o Corinteană însemna că este fată stricată. Mai era apoi vestit Corintul pentru marea cinste pe care o dădea zeiței fără-delegilor, Venus. Locuitorii Corintului erau negustori foarte bogați dar stricați moralicește. Așadară sfântul apostol Pavel era în curat cu aceea, că aici nu va putea face multă ispravă. Dară el se ținea morțiș, de porunca Mântuitorului: »Mergând învățați toate popoarele«, și astfel s'a dus și în Corint, unde credea că va putea întoarce spre Hristos cel puțin sufletele unor jidovi, de cari se aflau și acolo foarte mulți, ca pretutindenea în orașele unde se făcea negoț.

Jidovii pe atunci erau foarte cinstiți și cum se cade, știindu-se singurul popor care se închină Dumnezeuului celui adevărat, și astfel sf. Pavel credea că barămi dintre ei va putea câștiga câțiva la religia creștină. S'a înșelat însă amar, pentru că jidovii nu

numai că nu l-au primit cu brațele chise ci i-s'au împotrivit foarte și pârît la proconsulul (diregătorul roman) Lucius Iunius Gallio, un frate al lui Lucius Annaeus Seneca, vestit ca mare filosof și învățătorul împăratului Nero. Cu toate acestea a câștigat sfântul Pavel și din jidovi vreo câteva suflete, pe găzduțându-i săi: Aquil și Priscilla, pe mai marele sinagogei Crispus și încă pe vreo câțiva. Dar mai multe suflete a câștigat prin păgâni, dintre cari mulți se și botează. Astfel schimbându-se lucrurile, sfântul Pavel mai rămâne în Corint și în anul 52 și după Hristos.

După ce sfântul Pavel și-a câștigat destul de multe suflete, ca să poată ține în Corint, se duse mai departe, așa că anul 55 și 57 îl aflăm în Efez. De aici scrie Corintenilor o epistolă, care s'a păstrat însă și prin urmare n'o mai avem, care îi roagă, să se ferească mai cu seamă de necurăție. Dar Corinteni mai erau și oameni foarte arțăgoși, și astfel sfântul Pavel se vede silit să le trimită la anul 57 o a doua epistolă, în care îi face atenție să se ferească de certe și să se iubească unii pe alții. Această epistolă a rămas până astăzi și se numește întâia epistolă către Corinteni.

Învîndu-se o mare ceartă și în Efez sfântul Pavel părăsește, încă în același an și Efezul și pleacă în Macedonia, de unde scrie din nou o scrisoare Corintenilor care a rămas vestită, numindu-se: a doua epistolă către Corinteni. Această scrisoare a scris-o la o jumătate de an după ce s'a întors din Efez, cam înainte de anul 57 pe care a petrecut-o deja în Corint. După epistola aceasta și-a pregătit apropiata călătorie la Corint și din ea vedem, că părinte sufleteșo bun a fost sfântul apostol Pavel și cât de mult ține el la aceeași lucrare este apostol al Domnului nostru Hristos.

* * *

Foița „UNIRII POPORULUI“.

De pe Secaș.

— Cantece și chiuturi la joc. —

Bădițu cu șapca neagră
Tot zice că nu is dragă,
Da' el minte ca un câne
Că mai moare după mine.
Dar mie nu mi-e de el
Ca și lupului de miel...!

Frunză verde de prun,
- Ce-mi e mie de-un drăguț?
Frunză verde de susai
Nici din loc nu mă mișcai
Și altul îmi căpătai!

Ciudă-mi e și-mi e alian
Pe un câne de Roșian
Căci cu cine se iubește
Nici un pic nu se lovește,
El ti nalt ca un cires
Ea ti ca un fidileș,
El de frunte, ea de coadă,
Par'că-i ala c'o năhoadă!

La oi bace
La oi drace,
Nu le fete
Sub părete

Că oile mor de sete!
Ș'o veni bărbatu' beat
Și țî-o pune mâna 'n cap
Și-i rămânea ca un nap!

Badea Toader Codoriște și Moda.

— Mai lasă Sofică hăi, că doară nu vine chiar fișpanul. Te pregătești de par'că aștepti peștorii; și cu cârnaț, și cu pită prăjită și unsă, și cu bostan de țară copt, și cu vin cald și dulce și pipărat, par'că Toader al tău ar fi june și par'că țî-ar fi frică să nu-l scapi din mână. Fă-i coala o țăr de zamă cu tarcăn sau încălzește-i cea rămas dela amiază, să mănecă și să se tăvălească colo și să doarmă până dimineață, nu mai umble după atâtea marafeturi că doar e bătrân, vorba cea: — și-a trăit traiul și și-a mâncat mălaiul.

Așa zicea lelea Raveca lui Gligoraș către lelea Sofia lui Toader Codoriște care se silea tocmai ca Marta din sfânta Evanghelie să pregătească cină bună pentru bărbatul său care avea să se întoarcă în cap de noapte dela Sibiu, unde plecase cu trenul de 3 ceasuri dimineața împreună cu vărul său Gheorghe ca să-și pună în rând o afacere la „Grunbuc“ pentru o părtauă care era a unuia dar era scrisă la numele celui alt.

Ca de obicei, toate femeile din vecinătate se adunaseră încă de cu seară la casa badii Toader, în șezătoare, căci acolo era casa mare,

căldurică bună și lumină, și nici badea Toader nici lelea Sofică nu erau oameni de aceeași călți, cărora să le pară rău după gaz de patru lei sau după o aschie de lemn. Nu vorbă că și aveau de unde, dar și erau dinici, și dela ușa lor nici când nu s'a întors săracul bombănind, ei nu mai înceta cu „bădăproști-ile“ până când intra la vecinul celalalt. Pe lângă aceea erau oameni vârateci și gâținoși, iar la casa lor nu s'a auzit vorbă și că și numele necuratului în veac și pururea.

Ca o jumătate de cârnaț încolăcit, sfântul Pavel într'o „chicătoare“ zmălțuită pe dinlăuntru, galbin și cu verde, iar colo sub ceușe odăneau îmbârligate patru felii de bostan de de părea că fie care din ele era luna de steagul cel verde al turciilor care împreună alte steaguri afară de al nostru fălăia școala săsească din sat în vremea războiului atunci când s'a fost dat poruncă aspră că la oamenii și femeile din saf, precum și colca cei mai mărișori să meargă la rampă că trăie Caizăru-l și se duce la Sibiu.

Într'un cânceu verde stropit cu zmeură negru spumega vinul, pe colțul mesii într'aceblidoi mare și cufundos într'o moare galbăsu și limpede ca vinarsul cel de drojdie într'o jumătate căpătină de varză acră, iar de colțul cest'alalt odihnea așteptându-și osânel o pită mare bătută de coaje, cu miezul de ca și cașul cel dela Rusale, din care letră Sofică tot tăia câte o felie subțirică, o rumel

În partea care se cetește astăzi din epistola a doua către Corinteni, sfântul apostol Pavel îi face atenție pe Corinteni încreștinați, la primejdia care îi amenință din partea păgânilor. Petrecând adecă cu ei împreună, foarte ușor se pot molipsi de păcatele păgânești. Chiar de aceea le zice: »Nu vă înjugăți într'aceleș jug cu cei necredincioși«, adecă în jugul păcatului. Și știți pentru ce nu? Iată vă spun, și aici începe apostolul de astăzi:

Fraților! Voi sunteți biserica lui Dumnezeu celui viu,

Aceleș lucru l-a mai spus încă odată apostolul în epistola sa întâie către Corinteni, zicând la cap 3, stih 16: »Au nu știți, că biserica lui Dumnezeu sunteți, și Spiritul lui Dumnezeu locuiește întru voi?« Așadară în unul fiecare dintre creștini locuiește Dumnezeu, prin Spiritul său cel Sfânt. Toți creștinii laolaltă însă formează un întreg, o societate, o tovărășie, care se numește biserică, și astfel Spiritul Sfânt locuiește și în întreaga biserică precum și în fiecare parohie. De aici urmează însă, că creștinii, cari sunt biserica lui Dumnezeu, nu pot avea nimic comun cu păgânii, cari sunt biserica zeilor păgâni, a chipurilor cioplite, a idolilor, și prin urmare a diavolului, sub a căruia poruncă stau.

Precum a sis Dumnezeu:

Cumcă voi sunteți biserica lui Dumnezeu, o dovedesc și prin însăș cuvintele lui Dumnezeu, care zice la Levitic 26, 12 17 și la Isaia 52, 11 următoarele:

„Voi locui întru ei și voi umbla, și voi fi lor Dumnezeu, și ei îmi vor fi mie popor.

Această locuință a lui Dumnezeu între poporul lui Izrael a fost însă numai o închipuire foarte slabă a locuinței lui Dumnezeu întru noi creștinii, cari suntem locuitorii poporului jidovesc cel ales al lui Dumnezeu. Și de fapt, întru noi locuiește aievea Dumnezeu prin sfânta Cuminăcătoare sau Euharistie, și umblă întru noi, de câte ori suntem greu bolnavi, cumine-

cându-ne, așa că de fapt El ne este Dumnezeu și noi suntem poporul său.

Pentru aceea ieșiți din mijlocul lor și vă osebiți, zice Domnul.

Aceste cuvinte le-a spus Domnul jidovilor, prin prorocul Isaia, când au fost să iasă din prinsoarea babilonică. Aceleș cuvinte se potrivesc de minune și Corintenilor, cari prin sfântul Botez s'au despărțit de păgâni și s'au făcut biserica lui Dumnezeu celui viu.

și de necurat să nu vă atingeți, ceea ce înseamnă, că Corinteni creștini pot vorbi cu păgânii, căci altfel ar trebui să iasă din lume, dar au să se despărtească de ei sufletește;

și eu vă voi primi pe voi; nu vă voi lăsa străini în mijlocul păgânilor, ci vă voi încărca cu daruri.

și eu voi fi vouă tată, și voi veți fi mie fii și fete,

adecă eu vă voi iubi pe voi, iar voi pe mine, și eu vă voi lăsa să moșteniți împărăția cerurilor,

zice Domnul atotputernicul.

adauge sfântul Pavel, ca Corinteni nu cumva să se îndoiască, că Dumnezeu n'ar fi și în stare să-și îndeplinească făgăduința

Având deci, iubitorilor, aceste făgăduințe, să ne curățim de toată spurcăciunea trupului și a sufletului, făcând sfințenie întru frica lui Dumnezeu.

Spurcăciunea trupului este: necurăția și necumpătul în mâncare și beutură. Spurcăciunea sufletului este: mândria, ambiția prea mare și deșartă, precum și lipsa de iubire. Sfântul Pavel nu zice: să vă curățiți, ci să ne curățim, prin ceea ce arată, că nici chiar oameni ca apostoli nu sunt chiar deplin curățiți, și astfel nici ei nu pot sta cu mâinile în sân. Așadară cu toții împreună trebuie să facem sfințenie întru frica lui Dumnezeu, ai cărui biserică suntem.

* *

Să nu uităm nici noi că suntem biserică lui Dumnezeu. Chiar de aceea să nu o spurcăm prin păcatul necurăției mai ales și prin necumpătul în mâncare și beutură. Să nu o spurcăm nici prin ură, pizmă și invidie, prin furt, ucidere și grăire de rău!

Totdeauna aceasta să o avem înaintea ochilor, că adecă biserica lui Dumnezeu celui viu suntem. Cine dintre noi este în stare să spurce biserica lui Dumnezeu? Ferească Dumnezeu neam de neamul nostru! Ei bine, păcătuiind, spurcăm biserica lui Dumnezeu celui viu, și facem cea mai mare fărădelege.

IULIU MAIOR.

De unde se poate cumpăra sămânță de viermi de mătăsă. Pentru încurajarea îngrijirii viermilor de mătăsă încă în 1924 s'a adus o lege, în care se spune, că sămânță de viermi de mătăsă pot produce numai acelea persoane, cari au anume încredințare dela Ministerul Agriculturii.

A crește viermi de mătăsă din o altă sămânță, nu este iertat și cel ce va fi prins că are sămânță de viermi de mătăsă câștigată pe altă cale și nu pe cea arătată de lege, va fi pedepsit cu 300—5000 lei și cu închisoare dela 8 zile până la 3 luni.

De aceea fiecare om care vrea se cultive viermi de mătăsă să fie cu băgare de seamă, de unde cumpără sămânța.

Sămânță bună de viermi de mătăsă se poate cumpăra dela Stațiunea sericicolă din Băneasa j. Ilfov sau dela Regiunea III sericicolă din Tighina. Cererea se poate face și numai printr'o carte postală.

Sămânța se vinde în cutii de câte 5 și 10 grame. O cutie de 5 grame costează 55 Lei pentru viermii cu gogoșa galbuie și 75 Lei pentru viermii cu gogoșa albă. O cutie de 10 grame costează 110 Lei pentru viermii cu gogoșa galbuie și 150 Lei pentru viermii cu gogoșa albă. Prețul trebuie trimis înainte.

Dacă în timp de 10 zile nu se primește nici un răspuns, negreșit trebuie să reclameze să poată sosi sămânța la vreme.

părpăindu-o la fața focului apoi o scaldă'n tîgaia cu unsoare topită, o presăra cu sare și o pune teanc peste celealalte în blidul cel verde de pe colțul vetrii.

— Pentru Dumnezeu Sofico, tu par'că aștepti terfari, atîta pită prăjești, și încălzești la vin de par'că s'aduni vecinătatea.

— la lăsați-mă în pace, că știu eu ce fac. Doar până va cina Toader noi să stăm gură-cască și să ne uităm la el. După atîția călți și zgribeni ce-am ros de-aseară doar ni-s'a uscat cerul gurii. Nu ne va strica nici nouă câte o feliuță două și câte un păhar de vin, că doar de-aceea lucrăm la vie toată vara, mai la sapă mai la legat, la frânt, la stropit, la tăiat și îngropat, — și lelea Sofică roșie ca o cirașe stetea în tirigul mîncării, de părea că pe asta a fost născută ca să fie socăciță, așa de cu îndemănare stringea tăciunii, răcăia cu vâtrarul în jar, mesteca'n tîgae, și aci era la masă, aci la vatră, ștergându-și fruntea din când în când cu stergarul ce avea 'nainte.

— Toader al meu — zise ea ne'ncetând din treabă și uitându-se ca un mașinist de cei harnici, când la cărnaț când la felia de pâne ce se părpălea, când la gomoloțul de cenușe sub care dormea bostanul cel ca luna turcilor,

— Toader al meu e omul lui Dumnezeu. De patruzeci și doi de ani de când sunt cu el nu mi-a zis nici — du-te 'ncolo; — dar drept că nici eu nici pe dinainte nu i-am trecut, ci l-am cinstit și l-am omenit, că e om

vrednic. — Numai când vede o strămbătate atunci se sfârăe ca o cătrăniță trasă pe perete, dar se domolește iute și zice: — Fă Doamne cum ști tu! — Muncește ca doi, dar îi și place să aibă și să trăiască bine și mulțam Domnului, că'n casa noastră n'am știut ce-i lipsa și nici nu s'a pomenit ca să iasă cineva dela noi neomenit, mai cu seamă dacă ne găsea la masă.

Intr'aceea un căne pe uliță începu să latre iar pe la ferestre s'auzi glasul badii Toader:

— Tiba potae că doară nu vin nemții!

El intră'n curte, își puse traista și cărja pe pridvarul casei și merse ață la grajd, să vadă dacă sunt împăcate vitele, cari erau fala și nădejdea lui; le mai vără pe ferestruică câte un braț de ogrinji și apoi vine în casă tropăind și curățindu-și cizmele de zăpadă.

— Crească-vă șezătoarea — zice el intrând și zimbind pe sub mustățile îmburate.

— Crească-ți sporul și norocul — răspunseră femeile într'un glas.

S'apropie de sobă și începu a se desbrăca de țundră, când lelea Sofică-l trage de mîncă:

— Stăi mai încoace nătrăcală, nu te'nbulzi acolo să-mi scuturi fânul în mâncare. Ai cota să te duci întâi pe la grajd, sfătosule, ai gândit că eu nu știu ce să le fac la vite când nu ești tu acasă, și-apoi îmi vi și aduci pe tine un boghiu de fân ca să mi-l scuturi în mâncare. — Și într'adevăr badea Toader era plin de păiș și de flori de fân pe țundră, căci uitase să se scuture'n șură.

— Răde hârbul de oala spartă — zise badea Toader glumind. — Dar tu când te scoli de pe scaun plină de călți și de puzderii, și mergi, de până la fântână se țin gușile de crătina ta, nu ți-e frică că-ți vor zice vecinii că mergi ca să scuturi un sac de zgribeni în fântână?

— Doamne da bune mai sunteți de gură voi muierile, dar las că vă potcovesc eu, numai adă-mi un păhar de vin să mă încălzesc și apoi să mînc.

Aci pe badea Toader îl pufni răsul și rădea înfundat ca domni la comedie.

— Da ce-ai pățit măi omule? — întrebă lelea Sofică așternând pe masă o față albă peste covorul cel verde. Femeile toate se uitau la el cu ochii lucitori de voe bună, căci știau ele că badea Toader spunea multe șodonii de te făcea să răzi cu mâna pe inimă.

El își sorbi vinul, în vreme ce nevastă-sa îi puse pe masă cărnațul și blidul cu varză, își scoase apoi din șerpar briceagul cel cu plăsele de os, cumpărat chiar din Viena, își tae un crifoiu de pâne și din nou îl pufni rîsul.

— Spune Toadere să rîdem și noi, — zice lelea Raveca lui Gligoraș, pe când lelea Sofică aduna furcile dela toate și îmblătind fusul dodoț în caerul înfășat în hârtie, trase scaunele mai cătră masă și făcură și ele roată deplină în jurul blidului cu jăbi de pâne părpălite și unse, și în jurul cănceului celui verde cu vin spumând.

Cum stă lumea și țara?

Dela frații de peste graniță.

— Strigătul Romanilor din Jugoslavia, rămași fără preoți. —

Onorată Redacție,

De câțiva ani, de când moartea ne-a răpit din mijlocul nostru pe cel ce l-am avut mai scump și mai sfânt pentru vindecarea sufletelor noastre, adică pe fie iertatul părintele nostru sufletesc Ioachim Giuca, cu încetarea vieții sale a încetat și înflorirea culturii și a sfintei noastre religii unite. Noi am rămas pustii, tocmai ca turma fără păstor...! M'au năpădit plânsul și cu ochii plini de lacrimi scriu și sbier în gura mare după ajutor, ca acela ce-și vede peirea.

Fraților! Oare nu-i un păcat strigător la ceriu, că lăcașul lui Dumpezeu, sfânta noastră biserică din Marcoveș se ruinează, din nouă-nouă ce-a fost, și zidită după cel mai nou plan al arhitectului Boitor din Oravița. De geaba ne plângem și ne tânguim! Am rugat pe Prea Onoratul Ioan Bodocan al Torontalului să ne ceară la Episcopia Lugojului un nou păstor sufletesc.

Acum eu un simplu plugar unit, rog din inimă Onorata Redacție să facă un apel, către toate fundațiunile și către toți frații Români, să ne ajute cu cât le este în putință, spre a ne putea susține un preot și noi, dacă trista soartă a fost așa, de am rămas înstrăinați de țara mamă.

Cu stimă, al Vostru frate

Plugarul român unit.

Lupte civile în Bulgaria.

Un grup de comuniști, adică bolșevici bulgari încercând să treacă granița la Svilengrad, ca să treacă în țară, au avut o luptă aprigă cu grănicerii. Doi comuniști au fost răniți și unul ucis.

Principesa Elena și prințul Mihai au plecat în Italia.

Săptămâna trecută principesa Elena cu fiul său prințul Mihai, moștenitorul tronului României, au plecat în Italia. După ce s'a oprit puțin la Rapallo și-au continuat drumul înspre orașul Florența unde au stat 2 zile. Principesa Elena rămâne abia câteva zile în Italia, dar prințul Mihai va rămâne mai multă vreme să-și caute de sănătate, fiind cam bolnav.

O gazetă din București a primit în zilele astea o știre din Paris în legătură cu prințul Carol vestind, că prințul Carol ar fi părăsit Parisul și ar fi plecat spre Italia să-și caute și el de sănătate în orașul Riviera. Până acum alte știri mai noi n'au primit nici gazetele cele mari, așa că nu știm dacă sunt adevărate sau nu știrile cu prințul Carol.

Tratatul franco-român a supărat pe bolșevici!

Zilele trecute s'a publicat în gazetele franțuzești și în cele românești tratatul de alianță și preținie încheiat între Franța și România. Din acest prilej la Paris s'a sărbătorit printr'un mare banchet această frățescă preținie a celor două țări surori. Dar încheierea tratatului a avut darul să nemulțumească o seamă de țări cari și-au văzut visurile spulberate, ba chiar prăpădite! În rândul dintâiu Rusia bolșevică s'a supărat foc, căci Franța prin tratat încheiat recunoaște drepturile noastre de veci asupra Basarabiei. Și aici coace buba bolșevică. Ei nici acum nu s'au desbărat de gândul, că Basarabia s'a lipit de România. Ar dori să le-o dăm

iar plocon de bunăvoie, caci cu răz nu răzbesc cu Românii!

Se spune, că ministrul bolșevic din Paris s'a înfățișat la ministrul afacerilor străine din Paris protestând împotriva tratatului de alianță franco-român. Guvernul francez a rămas tare surprins că Rusia se amestecă în afacerile trebile altor țări, tocmai când țările au cea mai mare lipsă de oțel și țească înțelegere și conlucrare.

Ministrul Rusiei din Franța, doctorul Rakovsky, a plecat la Moscova ca să fie de față la o ședință a Comitetului Central bolșevic. Ministrul de externe al Franței i-a spus la nota de protest a Rusiei, că Franța recunoaște toate drepturile României asupra Basarabiei și Rusii să fie pe pace, soarta Basarabiei fiind pecetluită!

Mari viscoale în Rusia.

Din Rusia se vestește, că viscoalele și zăpezi continue sunt în curs de câteva zile asupra părților de miază noapte și răsărit. În cele mai multe locuri s'au atins înălțimea de câțiva metri. Numeroase trenuri de călători și mărfuri sunt înzăpezite pe linii și nu mai pot mișca din loc.

Nou guven Germaniei.

De câțiva vreme Germania se străduiește să-și formeze un nou guvern. Au încercat ba unii, ba alții, dar acum în urmă, poate că tot fostul cancelar Marx va isbuti să formeze un nou guvern, având la ministerul de externe tot pe Stressemann. Noul guvern este alcătuit din oameni ai partidului catolic și democrați cari doresc să păstreze cele mai bune legături de preținie cu Franța și aliatale sale. Bucureștenii și cuminenții au învins!

Badea Toader se sculă în picioare și cu el toată ceata, apoi după ce-și zise rugăciunile și-și făcu semnul sfintei cruci s'așeză, începu să 'nchie, dar risul făcea să i-se zgâție pieptul și să-i tremure șerparul. Femeile rideau și ele de și nu știau de ce.

După ce 'mbucă el de câteva ori răsând pe 'nfundate începu :

— Mă sui eu cu Gheorghe într'un vagon de clasa III căci pe clasa a patra merg numai cioroi și ciovrigari. În vagon era lumină și calduț dar nu era nimeni. No — zic eu cătră Gheorghe, — faci că până la Sibiu ne putem războli că suntem numai noi în vagon. Dar când să ne punem traistele pe poliță, iată colo 'n unghet mai vedem pe cineva. Gheorghe mă 'nghioldește și zice :

— Ui colo !

Mă uit și eu, și nu știam să răs sau să-mi fie milă.

Femeile făcură fețe serioase și altele chiar stăteau cu bucatura 'n gură și cu fălia 'n mână și se uitau la el. Era — urmă el — o fetișcană îmbrăcată numai într'o iuță de culoare tot cam ca și păretele vagonului, scurtă numai până la genunchi, dar fără mâneci și... Aci iar îl pufni răsul încât trebui să-și steargă ochii cu măneca cămășii... și era tunsă ca Ionul nostru.

Femeile nu știau să mai ridă sau nu, dar badea Toader după ce mai înghiți o bucatură de cărnaț și o inimă de varză, continuă :

— Gheorghe își făcu cruce și-mi zise pe șoptite : Doamne ferește. — Asta e scăpată oare cum dela casele zmintiților. Nu vezi că e numai în iia cea de noapte, fără mâneci și scurtă numai până la genunchi. Apoi e și tunsă căci acolo, precum am auzit unele în prostia lor încep să-și zmulgă părul, iar doftorii ca să nu le lase să se bajocurească, le tund, și așa după ce se vor face mai bine iarăși le va crește.

Le spunea Gheorghe — nu-i vorbă — ca din carte, dar eu nu-mi puteam stăpâni risul văzând capul acela mic ca de nevăstuică și tuns, apoi iia aceea galbină și scurtă și fără mâneci. Ziceam în gândul meu :

— Doamne da ce gadină urită mai este și muierea când nu-i cum a lăsat-o Dumnezeu, ca măcar poalele și pletele să-i fie lungi dacă n'a avut parte de minte.

Cu asta cu cealaltă, ajungem la Ognasibiului, și iată 'n vagonul nostru mai vin două inse. Ele zgriburau, dar după ce ajunseră 'n vagon se dezbrăcară și-și puseră căciulele jos din cap, și rămaseră și ele ca și cealaltă tot în hăinuța aceea, pe care Gheorghe o numea iie de noapte; tot așa scurtă și fără mâneci numai cât una era verde și alta surie, și tot tunse erau și acestea. Când trecură pe lângă noi simțirăm că miroasă a potică și a leacuri.

Pe mine iar mă pufni risul dar vărul Gheorghe începu să se teamă.

— Să vezi tu vere Toadere că noi o pă-

țim. Asta e vagon de zmintiți. Duce numai aceia cari au scăpat dela casele smintiților Sibiu. — Și pe fața lui Gheorghe începu să se zugrăvească teama. Eu încă mă 'ndoieam când iacă ajungem la Sibiu. Femeile se bracă, și cea din unghet încă, își trag căciulele pe urechi și ies din vagon.

Vărul Gheorghe încă tot nu se dumnea că sunt citove acelea care se tund și urăsc pe tren în hăinuțe de acelea scurte și fără mâneci. Se trăgea înspre mine șoptindu-mi : — Bagă de seamă că bolunzia nu ține tot tr'una ci are tușuri, și când îi vine tușul pe miri ce poate să-ți facă — Doamne ferește să te zgărie sau să-ți scoată ochii și apoi plede-te cu hăbăucii. — Dar femeile merg ceialalți oameni și ies din stație.

Noi n'aveam ce face că era încă de mineajă și la grunbuc nu era deschis. Acolo lângă stație este o crișmă mare. Ne băgăm acolo și cerem câte un rachiu; dar iacă domnișoara aceea era tunsă și îmbrăcată numai pe jumătate ca și cele din tren. — Iacă și o zmintită, zice Gheorghe strângându-se de mine. — Vine apoi unu îmbrăcat cătană și una tot așa.

— Săracii de noi zice Gheorghe, că lumea a nebunit aici. — Lui îi era frică, că eu când vedeam capetele acelea mici și căutam să mă gândesc tot la lucruri jalnice ca să nu mă pufnească răsul acolo și să-mi de poznă.

Complot comunist in Polonia.

Bolșevicii nu-și dau pace. Iși vără odița pretutindeni. Acum mai nou au lănit o revoluție bolșevică în Polonia. Dar poliția polonă a dat de firul complotului și a prins în întreaga țară peste 100 de comuniști pe cari i-a descoperit să făceau parte dintre urzitorii revoluției împotriva guvernului. I-au aruncat pe toți în temniță până li-se va face judecata. Au găsit ascunse la ei numeroase stocuri de arme și muniții.

Mare furtună în Italia și în Spania.

Mare lucru vreme urâtă și prăpăcioasă în Italia cea cu veșnicul cerenin! Acum însă și pe acolo se abat tot mai adeseori furtunile astea năzuoase cari se plimbă prin lumea noastră de câțeva vreme. — Se spune, că în împrejurimile orașului Piza s'a deslănțuit în săptămâna trecută o groaznică furtună însoțită de grindină de mărimea alunelor. A făcut mari stricăciuni, și pagube însemnate mai ales la telefoane și telegraf, cari au fost doborâte la pământ de puterea furioasă a vijeliei.

La fel ne vin știri tot așa de rele despre furtuni mari cari s'au deslănțuit cu furie asupra Spaniei. Mai ales partea de răsărit e năpădită de furtuni și viscole cum de mult nu s'au mai pomenit. Căile ferate au suferit mari stricăciuni.

Cele mai noi știri ne anunță, că asupra Balgradului sârbesc s'a deslănțuit o furtună groaznică, care a pricinuit stricăciuni și pagube uriașe. Viscol mare a fost și în România.

Când pleacă recruții?

Tinerii din contingentul 1927 vor fi încorporați în ziua de 4 Februarie, în loc de 1 Februarie cum fusese ordinul la început.

Așadar recruții trebuie să fie la corpurile lor pe ziua de Vineri 4 Februarie 1927.

Pe la opt ne punem pe traivan și mergem la grunbuc. Acolo când intrăm la o măsuță vedem o altă tunsă și sfrăjită. Țip ochii la Gheorghe și mă tot făceam că tușesc ca să nu bage de seamă că nu-mi pot stăpâni râsul. Dar Gheorghe se uita ca și capra 'n oglindă și nu știa ce să mai zică.

După ce isprăvim acolo, mergem noi prin oraș ca să ne mai treacă din vreme. Și iacă ne întâlnim cu Chiva lui Ionuț dela noi care-i slujnicuță acolo în Sibiu.

— Ia stai oțără tu Chivă, o oprește Gheorghe. — Ce sunt muerile celea tunse ca feciorii pe la noi și îmbrăcate numai în iia cea de noapte pe sub căpăt? Nu sunt acelea scăpate din balamuc?

Chiva se puse pe râs de se opreau oamenii de pe uliță în gura ei. — Da Gheorghe era cât pe-aci să-și iase din răbdări.

— Așa e moda bade Gheorghe, ha, ha, ha. Așa umblă doamnele acuma, ha, ha, ha! — Apoi pune-te pe râs băete și eu și Chiva, ba dela o vreme începe și vărul Gheorghe, și apoi dăi și dăi la râs.

— Ție-ți era groază să nu te chiorască cu unghiile vere Gheorghe — zic eu cătră el — și ele doamne, da încă de cele cu modă.

— Pți ucigă-le icoanele cu moda lor cu tot, — face el, că șuchete mai sunt. Te pomenesti c'or aduce modia asta și pe la noi, apoi să răzi văzând pe Susana mea numai cu ciupagul la iie fără măneci, cu lebeșteauăle

Fata care are în ea pe diavolul.

Am arătat și noi în gazeta noastră ce i-s'a întâmplat anul trecut unei fetițe de 14 ani cu numele Eleonora Zugun dintr'un sat din Bucovina. Cum, fiind ea de față ori unde, mobilele din jur încep să joace, toate obiectele din casă încep să sboare zbârnăind prin aier, farfuriile se isbesc de ziduri și se sparg, fără ca cineva să le atingă; pe față îi apar deodată urme de ghiară, acele din ghemul de ață sar și i-se implântă în obraz, ca într'o periniță, și altele multe.

Ne mai având odihnă și pace nicăiri, părinții ei au dus-o într'o mănăstire, dar nici acolo n'a avut pace.

Citind despre aceasta o baroneasă din Anglia, a venit la noi în țară și a dus-o cu sine în Anglia, ca s'o arete doctorilor celor vestiți. La Londra copila a fost cercetată de doctorii cei mai vestiți, ba au chemat și doctori din Viena, cari toți au rămas foarte mirați de toate cele văzute, dar au mărturisit că nu știu să spună care este cauza. Baroneasa a hotărât acum s'o ducă la Berlin, și să o arete și doctorilor de acolo, în nădejdea, că aceia vor fi mai fericiți în a constata boala copilei.

Copila însăși spune, că ea este sigură că diavolul a intrat într'însa. Și anume ea a aflat anut trecut un ban de argint pe drum. L-a arătat bună-sa, care i-a spus, să nu-l cheltuiască, că altfel se va băga dracul în ea. Copila a cheltuit banul și din clipita aceea a simțit că o putere nevăzută dar foarte rea o stăpânește. Intru atâta este ea de sigură că o stăpânește dracul, încât, când ea știe că dracul a fost bună cu ea, îi păstrează peste noapte din mâncarea care știe că-i place. Iar când e rău, ea îi păstrează mâncarea pe care e sigură că n'o poate suferi. De altfel dracul a și batjocorit-o mai de multe ori, ghierându-i pe față literile: „Dracul“.

Noi am arătat și atunci, când încă fetița nu știa să spună ce-o stăpânește, că numai diavolul o poate stăpâni, și aceasta am arătat-o pe baza cărții: „Hipnotism și spiritism“

goale până la genunchi și tunsă coala ca o răgută, — și ne punem iar pe râs de ne durea la inimă.

Femeile răsără și ele de se înecau.

— Doar n'o fi chiar așa cum zice, mai șopteau unele asudate de râs.

— Dar de ce să nu fie chiar așa? Crezi tu că din capul muerii nu pot să iese bazonii de astea? Mergeți numai la Sibiu și vedeți, și mirați-vă și voi de ce fel de porodiță de om sunt muerile și mai cu seamă doamnele dela orașele mari, dela cari atâtea pilde mai iau fetele din zilele noastre. — Eu, vă spun drept, că la început credeam și eu ca Gheorghe, că sunt scăpate din casele zmințiților. Dacă'm văzut apoi că la fie care pas întâlnești o ciută și o tunsă, am crezut Chivei că așa-i modia. Dar zău și-acuma par'că'mi vine a crede, că de vor merge muerile cu mintea tot așa înainte, și dacă n'au fost în balamuc, a bună seamă că vor ajunge.

— Și acum mai râdeți de mine că sunt nătrăcălos și vin în casă plin de fân: zise badea Toader răzbunat sorbindu-și paharul cu vin și ștergându-și buzele cu mâneca cămășii, apoi rupând în două o lună de bostan copt.

N. L. Ioanăș.

Călători înghețați în tren. Două trenuri s'au înzăpezit în regiunea Samara din Rusia și 96 călători au murit de frig.

a înaltpreasfintitului mitropolit Vasile al Blajului. Doctorii stau neputincioși în fața acestei copile, n'o pot ajuta, noi însă suntem siguri, că un preot bun și cu frica lui Dumnezeu ar putea-o scăpa.

Știrile Săptămânii.

Viscoalele din săptămâna trecută.

La noi în Ardeal, săptămâna trecută a fost aproape întreagă frumoasă. Miercuri în 19 Ianuarie, dar mai cu seamă Joi și Vineri în 20 și 21, în ținutul Blajului era soare cald și foarte plăcut, ca primăvara.

Nu tot așa peste munții Carpați, în vechiul regat. Acolo tocmai Miercuri în 19 Ianuarie, s'a pornit un viscol cumplit cu fuiag de zăpadă, care a bântuit rău, mai ales pe valea Prahovei, până sub munți.

Viscolul a fost atât de cumplit și de sălbatic, încât a îngropat în nea toate căile, cu linia ferată cu tot

Trenurile s'au infundat în zăpadă

și pe linia Prahovei s'a rupt orice legătură între Ardeal și București. Toate trenurile cari au plecat Joi 20 Ianuarie spre București, din Cluj și dela Arad, s'au împotmolit dincoace de Ploiești. Zăpada ajungea până la ferestrele vagoanelor.

Un tren care s'a format în gara Comarnic spre Ardeal, a luat pe toți călătorii din trenurile potmolite și i-a adus înapoi spre casă.

Cam acelaș lucru s'a întâmplat și pe șesul Bărăganului, spre Constanța. Calea ferată a fost înzăpezită și acolo, dar liniile au fost desfundate curând cu plugul american pentru curățirea zăpezii.

Viscolul cel mare a stricat rău și linia telegrafului spre București, pentru repararea căreia se cere vreme mai îndelungată.

Din ziua de 23 Ianuarie trenurile au început să umble iarăși regulat.

Radio pentru M. Sa Regele. Boala M. Sale Regelui se poate cura mai sigur cu radiu, un metal foarte scump, pe care îl scot învățații cu foarte mare greutate din anumite materii. Dupăce acest radiu este foarte scump și nu se află decât în Belgia, medicii Maiestății Sale au cerut din Belgia radiul de lipsă pentru îngrijirea sănătății Maiestății Sale. Belgia ni-a și dat radiul de lipsă, care are o valoare de 80 milioane Lei. Nădăjduim că prin acest mijloc Maiestatea Sa va scăpa cu desăvârșire de boala Sa.

Americanii nu glumesc. Și în America, precum pretutindenea în lume, hoțiile și omorurile s'au înmulțit după război într'un mod îngrozitor. Pe când la noi s'a șters pedeapsa cu moartea, pentru că vezi Doamne noi suntem mai culti decât toate popoarele lumii, maimuțărind pe Belgieni, în America judecătorii judecă la moarte fără milă pe ucigași. Astfel în ziua de 11 Ianuarie au fost executați (omorți) pe scaunul electric 15 ucigași în orașul Chicago.

Moartea unei foste împărătese. În ziua de 19 Ianuarie a murit la Bruxelles, capitala Belgiei, fosta împărătesă a Mexicului, Charlotte, având frumoasa vârstă de 87 ani. Ea a fost soția fostului împărat al Mexicului, Maximilian, pe care Mexicanii l-au condamnat la moarte prin împușcare. Împăratul Maximilian a și fost omorât. El a fost fratele fostului împărat al Austro-Ungariei Francisc Iosif.

Din servitoare — stăpâna unui palat.

Ana Mary Shiels, de 14 ani este servitoare la bătrânul milionar american Frank Savin, care este în vârstă de 76 ani.

Intr-o zi bătrânul milionar o chiamă pe Ana Mary la sine, și-i spune: Sunt bătrân și-mi trebuie o tovarășă. Vrei să te măriti după mine „In loc să ștergi pravul vei avea să îngrijești numai de mine.“ După două zile veni preotul și binecuvântă căsătoria. Ana Mary Shiels este de acuma stăpâna marelui palat în care a șters pravul vreme de 14 ani

Haite de lupi atacă satele poloneze.

În regiunea Sokut din Polonia lupii s'au înmulțit îngrozitor. Indatăce înserează haite de lupi atacă satele, rup și omoară oile, ba în unele părți intră chiar și în casă și iau copiii de lângă cuptor. Guvernul polon a trimis mai multe trupe de soldați ca să vâneze după lupi.

A pățit-o. Săteanul Bondar Pavel din satul Număiești de lângă Beiuș avea ca slugă pe tânărul Ioan Pop un leneș și jumătate; stăpânul neputându-l folosi la nimic l-a dat afară din slujbă, iar satul a început să-i zică Ioan leneșul. Dar a hotărât să-și răsbune asupra gazdei sale, și de aceea într-o noapte a dat foc unei căpițe de fân de lângă casa lui Bondar. Focul a fost însă stâns repede.

Dar fosta slugă nu părăsi hotărîrea sa de a-și răsbuna asupra stăpânului său, și în noaptea următoare a dat foc grajdului și șurei bietului stăpân. Focul a mistuit amândouă zidurile până și o vacă ce se afla în șură.

Aproape întreg satul sări într'ajutor și printre cei de față se afla și sluga cea alun-gată. Indatăce l-au văzut oamenii l-au prins și l-au aruncat în foc. Cu mare greu Ioan a scăpat însă și s'a aruncat în păruș ce curgea în apropiere. Văzându-l însă muierile, au început a-l bate cu sape, furci și ciomege, l-au legat apoi de-un lemn lângă vaca moartă scoasă din grajd. Legat a stat Ion până dimineața și și-a dat sufletul până la ziua din cauza arsurilor, loviturilor și a frigului de peste noapte.

Întreg satul fiind de vină pentru moartea lui Ion, suntem curioși ce va face și pe cine va pedepsi judecătoria.

Oi înecate. Ciobanii Marin și Mihail Cologhi din Slobozia, județul Ismail, au adus oile de păscut din balta Brateiului și au încercat să treacă cu ele Prutul pe gheață. Dar gheața s'a spart și 85 de oi s'au înecat în râu.

Francezii ne arată prietinie. În ziua de 16 Ianuarie societatea „Alianța Franceză“ a aranjat la Lyon, un oraș în Franța de miazăzi, o mare serbare, în care s'a arătat marea prietinie a Francezilor față de noi. Au vorbit dl. general Berthelot, îi răspunde ministrul nostru în Franța dl. Diamandi, apoi ține o foarte interesantă conferință despre România dl. profesor Guiart, iar la sfârșit a vorbit dl ministrul al instrucțiunii publice franceze, Heriot. Cel din urmă apoi a trimis o telegramă către M. Lor Regele și Regina României.

Milionari hoști, cari fac binefaceri. La Varșovia a fost zilele trecute un mare bal, dat de soția marelui Pilsudski. O doamnă jucase cu un tânăr, iar după ce a isprăvit jocul a observat că-i lipsește o prețioasă brățară cu diamante. S'a plâns unei prietene, care a spus cazul unui polițist ce se afla de față. Acesta s'a dus imediat și a cercetat. A aflat că tânărul respectiv a plecat din sala îndată după ce a furat brățara și s'a urcat, dimpreună cu un alt tânăr foarte elegant, într'un automobil de toată frumuseța.

Polițiștii, urmărindu-i, au aflat palatul, în care locuiau și au descoperit, că acești doi

domni sunt doi milionari vestiți, cari se ocupă de mult cu furturile. Ei fură scumpeturile de pe la domniile cei mari și apoi vânzându-le, cu banii de pe ei ajutură pe oamenii săraci din Varșovia, având și o societate au numele. „Societatea pentru ajutorul săracilor din Varșovia.“

Polițiștii i-au prins, i-au dus la poliție și de acolo în casa de nebuni.

Reînvierea morților? Un doctor italian cu numele Nuovoli a dat săptămânile trecute o injecție (improscare) sub piele cu ajutorul unui ac găurit de adrenalină, și, spre marea lui mirare, mortul s'a trezit și a mai trăit 3 ceasuri. S'a pus apoi pe lucru și a mai făcut astfel de injecții și altor morți, dintre cari cei mai mulți s'au trezit, trăiau câteva ore.

Bine înțeles că chiar dacă ar izbuti doctorul italian cu încercările sale, omenimea n'ar dobândi mult, cel mult că am muri unul fiecare cu câte 3 ore mai târziu, ceea ce în unele cazuri ar fi foarte bine, dar ce folos, că la urmă tot trebuie să mori din nou.

Nu se simțesc bine jidovii noștri în Palestina. Câteva sute de familii jidovești din România au plecat anul trecut în Palestina vechea țara a făgăduinței, în nădejdea că apoi acolo vor fi ei de ei, nu vor mai fi de batjocura mimănuii, ba că, cu vremea, își vor putea întemeia chiar țara lor proprie cu rege în toată regula. Se înțelege că noi foarte ne-am bucurat că am mai scăpat de câteva lipitori de ale satelor. Iată însă că în ziua de 18 Ianuarie au sosit la Constanța 60 de jidovi din Palestina, jidovi foști locuitori ai României, cari întrebați, de ce au venit, au răspuns că acolo n'au aflat de lucru. Creadă-le cine i-a botezat.

O femeie a ucis 60 de copii. În Dialistok (Polonia) trăiește o femeie, care primea copii în gazdă. După ce primea bani pentru întreținerea copiilor se făceau nevăzuți. Veneau biete mame, și-și căutau copiii; femeia însă le răspundea, că ea nu știe ce s'a făcut cu ei. I-a trimis la școală și într-o bună zi n'au mai venit înapoi. O mamă însă nu s'a îndestulit cu atâta, ci a luat-o de cap și atâta a flocait-o de păr, până a început să mărturisească, cumcă ea știe de copilul acela. Dar când a scăpat din mânie mamei, a început să nege totul.

Mergând la poliție mama a adus mai mulți dedectivi, cu ajutorul cărora a căutat să vadă ce s'a ales cu copilul ei. Căutându-l prin gunoi au aflat foarte multe oase arse. Bănuind o grozăvie au dus oasele arse la medici, cari au constatat că sunt oase de copii de câte 8—12 ani. După multe tăgăde ea în sfârșit a mărturisit că a omorât și apoi a ars în cuptor 60 de copii. Mama care a descoperit grozăvia zace greu bolnavă într'un spital, iar femeia fără de inimă a fost arestată.

Statuia lui Dr. Vasile Lucaciu. Vestitului mare naționalist Dr. Vasile Lucaciu Românii din Sătmar au de gând să-i ridice o statuie, pe care s'o așeze înaintea bisericii gr-cat române din Șișești, unde a fost preot marele luptător național. Pictorul și sculptorul Aurel Pop din Sătmar a și făcut o probă de statuie, care este foarte frumoasă. Statuia va costa 9 milioane Lei și va avea o înălțime de 9 metri.

La dat de gol un pahar de vin. În anul 1927 un soldat francez dintr'un orașel din Franța a injunghiat pe un alt soldat. Tribunalul militar l-a condamnat la 20 de ani închisoare.

După doi ani el a fugit din temniță și după ce a rătăcit în mai multe orașe franceze și și-a agonisit câțiva bani, anul trecut s'a așezat în Paris, unde și-a cumpărat o mică

brutărie. Vecinii însă nu-l puteau suferi și l-au părut la poliție, ca pe un om care dă mult de bănuț.

Intr'una din zile a venit la el un necunoscut, să cumpere niște pâne. Străinul s'a arătat foarte prietinos, așa că fostul soldat a început a-l îndrăgi. Intr'una din zile străinul îl invită la un pahar de vin într'o cafeana. Fostul soldat a mers și și-a petrecut bine apoi a venit acasă și și-a văzut de lucru. După doua zile iată că fostul său prietin vine întovărășit de un polițist, îl leagă și-l duce la poliție. Acolo îi arată paharul din care a beut și care fusese uns deabea cu unsoare, așa că urmele degetelor se vedeau cum se cade. Aceste urme fostul prietin, care nu era altcineva decât un polițist foarte isteț, detectiv, cum i-se mai zice, le-a dus la poliție, le-a examinat bine și a constatat că nu sunt decât urmele degetelor fostului soldat condamnat la 20 ani închisoare și fugit din temniță.

Este adevărat lucru sigur, că fiecare om are alte și alte încrețituri ale pielii pe vârful degetelor. Așa că la polițiile mari, pe făcătorii de rele întâi îi fotografiează și apoi le iau urmele degetelor. De pe aceste urme se poate cunoaște făcătorul de rele oricând și oriunde.

Iată cum l-a dat de gol pe fostul soldat un pahar de vin.

Viață lungă. Țăranul Arsenie N. Năstăsescu din comuna Pucioasa, cătunul Buigărea, este de 113 ani, are 9 copii și 132 nepoți și strănepoți.

Ștefan Boroș din Vrancea este de 107 ani și sănătos cum se cade. El cu toate acestea și-a pregătit însuși sicriul și a pus la o parte și câțiva galbeni de aur pentru cheltuelile de înmormântare.

CUNOȘTINȚE FOLOSITOARE

Apa bună îmbunătățește și înmulțește laptele vacilor.

Vacile, cari beau apă bună și curată sunt mai sănătoase și mai grase și dau lapte mai bun și mai mult.

O vacă adăpată de trei ori pe zi, dă lapte mai mult, decât o vacă adăpată numai de două ori.

Când în locul unde pășunează vacile este vre-un isvor dela care curge mereu apă așa că vacile se pot adăpa sângure de câte ori simțesc trebuința, dau lapte mai mult decât vacile cari pășunează pe un loc lipsit de apă, așa că trebuiesc duse la adăpătoare în alte locuri.

Laptele muls dela vacile adăpate cu apă curată este cu mult mai bun, decât laptele muls dela vacile adăpate cu apă murdară. Aceasta se vede mai bine, când din lapte se face unt sau brânză. Adeseori untul sau brânza e fără gust sau cu un gust rău. Aceasta vine din cauza apei murdare pe care au beut-o vacile.

Untul făcut din laptele vacilor adăpate cu apă curată nu numai că e mai bun, dar să și păstrează mai bine.

Pentru ca vacile să dea totdeauna lapte mult și bun, trebuie să îngrijim și adăpătoarele. Să le curățăm cel puțin odată în fiecare an. Adăpătoarele să fie astfel făcute, încât vitele să poată bea de câte ori le este sete și atunci când beau să nu poată intra cu picioarele în apă, căci o tulbură și împreună cu apa beau și mult noroiu și murdăria de pe fund.

FEL DE FEL.

Scărițarea taxelor vamale. Delegația economică a guvernului în ziua de 18 Ianuarie a hotărât, ca taxele vamale la vinderea peste graniță să se scărițeze pe cum urmează:

Pentru *cereale* (grâu, orz, ovăs, porumb), semințe de *legume* și *semințe oleioase* să se plătească 5000 lei de vagon.

Pentru *făină de grâu*, să se plătească o taxă vamală de 4000 lei de vagon.

Pentru *vite mari*, să se plătească 2000 lei de cap de vită.

Pentru *porci*, 300 lei de unul.

Pentru *berbeci* și *oi* să se plătească 100 lei de cap.

Acestea taxe se vor aduce la cunoștința tuturor printr-o scrisoare regească și se va începe plățirea lor cel mai târziu la întâi Februarie a. c.

*

Crișmele din jurul târgurilor de vite trebuie să fie închise pe vremea când se țin târgurile. Fiindcă mulți sateni după ce își vindeau vitele la târg, intrau în crișma cea mai apropiată și ori își prăpădeau toți banii pe beutură, ori erau jefuiți de tot ce aveau la ei, rămânând adeseori în stare desnădăjduită; din cauza aceasta Ministerul de justiție a dat poruncă ca pe vremea cât ține târgul de vite, nici o crișmă din apropierea târgului nu-i iertat să fie deschisă.

Porunca privește deocamdată numai Basarabia și Bucovina, unde sunt mai multe crișme în jurul târgurilor de vite. Dar n'ar strica să se dea această poruncă și pentru crișmele din jurul târgurilor din Ardeal, unde încă se fac destule jefuiri și prăpădiri de averi.

Românii din America

pentru Mănăstirea de maice, Obreja.

Lista contribuenților la colecta pentru *Congregația Surorilor dela Obreja*, în parohia „St. Nicolae” din East Chicago, Ind.

Au colectat doamnele: *Ileana Sfara și Elisabeta Raț*. Contribuenți:

Bis. St. Nicolae Dolari 5050, Rev. Dr. Victor Crișan 2540, Mrs. Verbich 15—, Mr. Mihai Pop 5, Mrs. Maria Chiș 5, Mrs. Floarea Tulba 5, Mrs. Iuliana Bontea 5, Mrs. Ana Keller 5, Mrs. Iuliana Ținca 5, Mrs. Odotia Filip 5, Mr. Ioan Toma 1; Mrs. Chirilă Ciorba cenți 050, Mr. Nastasia Măndruț 050, Bancu și familia dolari 1, Mr. Ioan Sidei 1, Mr. Joseph Armon 1, Mr. George Șanta 1, Mus. Ana Motișan 2, Mrs. Grosos 5, Mrs. Gafia Haneș 2, Mrs. Iuliana Torhan 1, Mr. Teodor Pop 2, Mr. Antoniu Oros 1, Mrs. Magdalena Dan 2, Mr. Louis Schultz cenți 50, Jo John Augustin 50, Mr. Nicolae Tutan dolari 2, Mr. Hisnic 3, Mr. Ioan Soproni 1, Mr. George Ardelean 2, Mrs. Iuliana Terme 1, Mr. Ioan Amoți cenți 50, Mrs. Ana Lupean dolari 3, Mr. Vasile Trip 1, Mrs. Maria Chifor 5, Mr. Carol Steac 5, Mrs. Maria Terme 1, Mrs. Veronica Orha 1, Mrs. Babin cenți 50, Mr. George Dorca dolari 2, Mrs. Gherasim 1, Mr. Pavel Oros 4, Mr. George Olar 1, Mr. Andrei Bonca 1, Mr. Vasile Zelea cenți 50, Mr. Alexă Prodan dolari 150, Mr. Vasile Șimonca cenți 50, Mr. E. M. Dragomir 50, Mr. Vasile Miterich dolari 5, Mrs. Țifra cenți 60, Mrs. Maria Șvab dolari 1, Mrs. Condor cenți 50, Mrs. Nistor dolari 1, Mr. Vasile Onica 2, Mr. Nicolae Ciorba 1, Mr. Gligor Răcșan cenți 50, Mr. Teodor Răpa 25, Mr. Ioan Costea dolari 1, Mrs. Floarea Chiș 1, Mr. George Iuhas cenți 50, Mr. Vasile Feher 2, Mr. Iacob Rusu cenți 50. Total dolari 202.—

Mrs. Irina Brici 050, Mrs. Terezia Dragoș 1—, Mrs. Ana Pop 1—, Mrs. Maria Hora 2—, Mr. Ioan Bota 050, Mr. Filip Gligoraș 1—, Mr. George Roibu 050, Mrs. Floarea Prunița 2—, Mrs. Maria Vraja 1—, 1—, Mrs. Floarea Bodi 2—, Mrs. Maria Ardelean 5—, Mr. Vasile Băzgaș 5—, Mrs. Kosmarik, Mr. George Dragoș 1—, Mrs. Șomcoios 1—, Mr. Emil J. Karlowsky 1—, Mrs. Floarea Lobonț 1—, Mrs. Irina Vida 1—, Frații Kovacs 1—, Mr. Vasile Bicași 050, Mrs. Maria Tyler 1—, Mr. Alexandru Șomcoios 150, Mrs. Hodoros 050.

Mrs. Ileana Sfara 2—, Mrs. Elisabeta Rotar 2—, Mrs. Floarea Rogoz 5—, Mrs. Floarea Costin 2—, Mr. Pavel Văleau 1—, Mihai Murășan 050, Mr. Gligor Colcer 1—, Ilie Colcer 1—, Mr. Ioan Fărcău 150, Ilie Fărcău 2—, George Tatar 1—, Vasile Tout 1—, Gavrilă Marcu 2—, Mr. Mihai Pop, Iorocuta 2—, Mr. Teodor Chiș 1—, Mrs. Iuli Carazi 050.

Total 25950. Dolari: Două sute cinci zeci și nouă și 50 cenți

21XII 1926.

Rev. Dr. VICTOR CRIȘAN.

II.

Lista contribuenților la colecta pentru *Congregația Surorilor dela Obreja*, în parohia „St. Dumitru” din Indiana Harbor, Ind.

Colectante doamnele: *Ana Moldovan și Elena Miclea*. Contribuenți:

Bis. St. Dumitru dolari 50— Rev. Dr. Victor Crișan 10—, Mrs. Maria Popescu 1—, Mrs. Maria Lața 1— Mrs. Ana Moldovan 1—, Mr. Ilarie Hătegan 1—, Mrs. Elena Miclea 1— Mr. Chiron Nan 1—, Mrs. Maria Mărginean 020, Mrs. Elisabeta Drăgoi 020, Mr. Ioan Urdea 025, Mrs. Maria German 025, Mrs. Maria Papăză 050, Mrs. Ana Berghian 050, Mrs. Tudora Baldea 050, Mrs. Clara Răsiga 050, Mrs. Ana Bertia dolari 1—, Mr. Ioan Geors 1—, Mrs. Frăsina Braga cenți 040, Mrs. Elisabeta Constantin 025, Mr. Leo Benorovitz 050, Mr. George Floarea dolari 1—, Mr. Ioan Cerghizan 1—, Mr. Nicolae Ilieș 1—, Mr. George Frâncu cenți 050, Mr. Filon Holom 050, Mr. George Filip 025, Mr. Oroftei Ciocchina 050, Mrs. Paraschiva Suciu 050, Mr. Gavrilă Săbău dolari 1— Mrs. Ana Miga cenți 025, Mr. Ioan Vintilă, dolari 1—, Mr. Samuil Fertel cenți 050, Mr. George Mot 040, Mr. Nicolae Popa Gușanu 050, Mr. Ioan Dancu Cohlalm 050, Mr. Petru Dancia 050, Mrs. Dafina Crișan 1—, Mr. Nicolae Crișan 1—, Mrs. Iuliu Popa 1—, Mr. George Lupean 025, Mr. Ignat Silaghi 1—, Mr. Henric Frölich 025, Mr. B. Blumenfeld 025, Mr. Vălean Sălcau 1—, Mrs. Anica Căluțiu 1—, Mrs. Maria Lazar 050, Mrs. Maria Almășan 050, Mrs. Floarea Sonor 025, Mr. Nicolae Eva 050, Mr. Vasile Poetar 1—, Mr. Dumitru Covrig 025, Mrs. Maria Șerban 1— Mr. Ștefan Chelemen 035, Mr. Ștefan Bogolea 050, Mr. Ioan Fulea 1—, Petru Șarlea 050, Mr. George Lugoșan 050, Mr. Miculae Dragomir 050, Mr. Mathan Kraus 1—, Mr. Tudor Ungurean 025.

Mr. George Paviliu 025, Mr. Ioan Montiu 025 Mrs. Aurelia Micu 050, Mrs. Ana Ursu 025, Mr. Ioan Ciulei 090, Mr. Marcu Pumnea 050 Mrs. Rafila Steva 050, Mrs. Maria Țițu 2—, Mr. Ștefan Tatar 056, Mr. Cornel Vlasu 050, Mr. Petru Săbău 050, Mr. Ilie Oltean 050, Mrs. Ana Căliman 050, Mr. Toma Curuigi 050, Mr. Samuil Pop 050, Mr. Ioan Ante 025, Mr. Ioan Șoner 025, Mr. Ioan Moldovan 050, Mr. Ștefan Mosora 050, Mr. Petru Breaz 025, Mr. Mr. Ioan Nan 050, Mr. Ioan Monea 050, Mr. Nicolae Ivan 010. Total 10850 Dolari (Unasută opt și 50 cenți.

Rev. Dr. Victor Crișan.

Se deschide cursul de cantori.

— Cercularul Preavenerabilului Consistor Arhiepiscopesc din Blaj. —

Nr. 384—1927. — Voind să împlinim dorința exprimată din partea mai multor candidați, am hotărât deschiderea cursului de cantori de 6 luni și în anul 1927.

Cursul de primăvară se va deschide la 15 Martie 1927, și va ținea până la 15 Iunie 1927.

Aceia cari doresc să fie primiți, își vor înainta cererile acestui Consistor prin oficiile parohiale, până la 10 Martie 1927. La cerere vor alătura:

1. Extras de botez, ca dovadă, că au împlinit 18 ani și nu au trecut peste 30 ani. Peste aceasta etate vor fi admiși la curs, pe lângă îndeplinirea condițiilor de sub p. 2, 3 și 4 numai candidați din acele parohii, din cari parohul locului va certifica că acolo nu este cantor calificat și nici alt tinăr, care ar dori să se califice de cantor.

2. Certificat, că au terminat cel puțin 4 clase primare.

3. Certificat, dela preotul locului unde se află, că sunt sănătoși, au purtare morală bună și au voce curată.

4. Rugarea să fie scrisă și subscrisă cu mâna proprie a petentului. Cu ocaziunea înscrierii, care va fi în 13 și 14 Martie d. a. dela orele 3, fiecare va plăti 400 Lei taxă de curs.

Frații preoții să publice dispozițiile de mai sus, ca cei interesați să aștepte de deschiderea cursului de cantori.

Blaj, din ședința consistorială ținută la 18 Ianuarie 1927.

Iosif Hossu

vicar general arhiepiscopesc.

Nr. 66
execuțional 1927

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul executor judiciar aduc la cunoștința publică în senzul legii articolul LX din 1881 § 102 respective XLI din 1908 § 19 cumcă lucrurile următoare: Mașină de cusut și un cal roșu de 8 ani care în urma decisului Nr. 7349 din anul 1926 al judecătoriei de ocol din Sibiu s'au executat în 26 August 1926 în favorul executorului firma „Singer” societ. p. comerț cu mașini repr. prin avocatul Dr. Bela Daniel împotriva executorului locuitor din comuna Roșia de Secaș pentru încassarea capitalului de 11200 Lei și acces. prin execuție de acoperire și cari s'au prețuit în 21000 Lei, se vor vinde prin licitație publică.

Pentru efectuarea acestei licitațiuni, pe baza decisului Nr. G. 2613—1926 al judecătoriei de ocol din Blaj se fixează termenul pe 4 Februarie anul 1927 la orele 2 p. m. în comuna Roșia de Secaș și toți cari au voie de a cumpăra sunt invitați prin acest edict cu observarea aceea, că lucrurile susamintite vor fi vândute în senzul legii XL din 1881 § 107 și 107 și 107 celor cari dau mai mult, pe lângă solvirea în bani gata și în caz necesar și sub prețul de strigare.

Pretenziunea care e de încassat face 11200 Lei bani capital, dobânzile cu 12% socotind din 1 Iunie 1929 iar speșele până acum staverite de 2422 Lei 50 bani.

Intrucât imobilele cari ajung la licitație ar fi fost executate și de alții și aceștia și-ar fi câștigat dreptul de acoperire, licitația prezentă este ordonată și în favorul acestora în senzul articolului XLI din 1908 § 20.

Dat în Dumbrăveni la 8 Ianuarie 1927.

(243) 1—1

NICOLAE BACIU, portărel

